

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/63/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718204275
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8718204275.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zatupený Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: M. M., C.. XX.XX.XXXX, S. M., T.. O. XX/XXXX, o zaplatenie sumy 2.368,98 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 29.11.2018, č. k. 10Csp/36/2018-59, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku II. a III.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom, rozhodol, cit.:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.368,98 eur, vyčíslené úroky v sume 1.268,15 eur a úroky z omeškania v sume 328,42 eur do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, ďalej úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.368,98 eur od 1.8.2018 do zaplatenia, bankové poplatky vo výške 79,22 eur, všetko v mesačných splátkach po 70,- eur mesačne splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, a to pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia jednej splátky riadne a včas.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 74 %, o výške ktorých rozhodne súd uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 52 ods. 2, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 497, § 499, § 502 ods. 1, § 506 Obchodného zákonníka, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

3. V odôvodnení okrem iného uviedol, že v konaní bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 3.450 eur a žalovaný sa zaviazal splatiť poskytnutý úver v 72 mesačných splátkach po 85,29 eur. Žalovaný nesplácal úver riadne a včas, žalobcovi uhradil celkom sumu 3.430,90 eur, preto žalobca vyhlásil úver ku dňu 02.11.2015 za splatný. Súd priznal žalobcovi uplatnenú istinu 2.368,98 eur so započítaním úhrad žalovaného, zmluvné úroky do zosplatenia úveru v sume 1.268,15 eur, úroky z omeškania do zosplatenia úveru v sume 328,42 eur, úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.368,98

eur od 01.08.2018 do zaplataenia a bankové poplatky v sume 79,22 eur podľa sadzobníka bankových poplatkov (výrok I.). Súd nepriznal žalobcovi úroky z istiny do 31.07.2018 a zmluvný úrok vo výške 19,50 % ročne zo sumy 2.368,98 eur od 01.08.2018 do zaplataenia, zmluvné úroky priznal žalobcovi do dňa 02.11.2015, t.j. do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, a preto v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.). Skonštatoval, že vyhlásením predčasnej splatnosti zo strany veriteľa zanikla zmluva o spotrebiteľskom úvere, a tým aj zmluvne dohodnutá povinnosť spotrebiteľa platiť dohodnuté úroky. Súd poukázal na ustálený právny názor, podľa ktorého po zosplatnení úveru nastupujú sankčné úroky z omeškania. V opačnom prípade by došlo k dvojnásobnému postihu dlžníka v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi konania. De facto by išlo o právny stav, v ktorom by boli popreté účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by uplatňoval úroky, ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo by však dlžníkovi neboli garantované žiadne práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku.

4. V zmysle § 232 ods. 4 CSP súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu v splátkach. Žalovaný v konaní poukázal na svoje nepriaznivé pomery a žiadal o možnosť uhradiť dlžnú sumu v splátkach vo výške 70 eur. Pri rozhodovaní o výške splátok súd vychádzal z toho, že žalobca je ekonomicky silnou finančnou inštitúciou a priznaním splátok sa výrazne nezasiahne do jeho práv, naopak žalovaný je vo výrazne horšej sociálnej a majetkovej situácii. Žalovaný dosahuje mesačný príjem 500 eur mesačne, jeho manželka 150 eur, spolu vychovávajú dve maloleté deti (vo veku X a X rokov.), žalovaný z príjmu spláca hypotéku. So zreteľom na príjmové možnosti žalovaného a na povahu prejednávanej veci súd žalovanému uložil mesačné splátky v žalovaným požadovanej výške tak, aby neboli ohrozené základné životné potreby žalovaného so stratou výhody splátok pri nesplnení čo i len jednej splátky riadne a včas.

5. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 CSP. Žalobca bol úspešný v rozsahu 87 % a neúspešný v rozsahu 13 %, preto súd rozhodol, že má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 74 %.

6. Proti výroku II. a III. tohto rozsudku podal odvolanie žalobca namietajúc nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Uviedol, že žalobca má nárok na zmluvné úroky do zaplataenia, nakoľko zosplatnenie úveru spôsobuje len jedinú zmenu v záväzku, a to v lehote splatnosti a stratu práva platiť v splátkach. Žiaden zákon neupravuje, že zosplatnenie úveru spôsobuje zmenu všetkých zmluvných podmienok. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru veriteľom je prejavom vôle veriteľa smerujúcim k zániku povinnosti dlžníka platiť svoj dlh v splátkach a vzniku novej povinnosti zaplatiť celý dlh jednorazovo v stanovený termín. Súd nevzal do úvahy, že vyhlásenie predčasnej splatnosti sa týka len istiny úveru. Napriek platne uzatvorenej zmluve rozhodol o zániku zmluvnej podmienky. Zmluvný úrok je odplatom za poskytnuté finančné prostriedky a tvorí ekonomickú podstatu poskytovania finančných prostriedkov. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo rozhodnutie zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu.

7. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

8. V priebehu odvolacieho konania žalobca podal návrh na zmenu účastníka konania na strane žalobcu. Návrh s odkazom na ust. § 80 ods. 1, 2 CSP odôvodnil tým, že dňa 06.05.2019 uzavrel žalobca ako postupca so spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 ako postupníkom Zmluvu o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej došlo k postúpeniu pohľadávok, vrátane pohľadávky, ktorá je predmetom tohto súdneho konania, na nového veriteľa. Súčasťou návrhu bol aj súhlas nového veriteľa so vstupom do tohto konania. Ako dôkaz žalobca predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 06.05.2019. Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.02.2021, č.k. 3CoCsp/63/2020-162 súd pripustil, aby na miesto doterajšieho žalobcu vstúpila do konania spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 postupom podľa ust. § 80 ods. 1-3 CSP.

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému

je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. Súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

11. Nie je sporné, že predmetná úverová zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, v ktorej žalobca vystupuje v postavení dodávateľa v rámci predmetu svojej obchodnej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že na predmetnú zmluvu je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

12. Nemali by byť pochybnosti, že úver je odplátnym právnym úkonom, za ktorý možno dohodnúť úroky, a že možno dohodnúť aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon umožňuje dodávateľovi na určitú dobu (do splatnosti) podľa jeho predstáv poskytnúť úver a vypýtať si za to dohodnuté úroky. Od začiatku sa prirodzene sledujú úroky na dohodnutú dobu, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru.

13. Zo zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má dodávateľ tiež právo splatnosť posunúť. Niet pritom zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť bližšie neurčenú dobu úroky popri úrokoch z omeškania a takým ustanovením nie je ani ustanovenie §506 Obchodného zákonníka. Občiansky zákonník pre porovnanie v ustanoveniach o pôžičke rovnako takéto pravidlo neuvádza (§§657,658).

14. Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zadržiavanie finančných prostriedkov sankcie či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta). Do úvahy prichádzajú prípadne aj iné nároky z porušenia práva vyvolaného dlžníkom (náhrada škody, vydanie bezdôvodného obohatenia). Dôležité je však, že ich povahou ide nie o plnenia tvoriace cenu/odplatu za úver, ale o nároky z porušenia práva.

15. Žalobca sa dovoľáva nárokov na odplátne úroky, ktoré by mu patrili v prípade, ak by bol zachovaný stav zákonnej domnienky, a teda trvanie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy za stavu, že veriteľ aj spotrebiteľ budú plniť podľa podmienok a v termínoch dohodnutých v zmluve. Keďže tento stav netrvá, je zrejmé, že došlo k zmene záväzku, ktorá bola privodená omeškaním spotrebiteľa a súčasne predčasným zosplatením úveru zo strany veriteľa.

16. Zmena záväzku logicky prináša aj zmenu pomerov plnenia a aktivuje režim omeškania v spojení s využitím práva podľa a za podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti je však potrebné rovnako uviesť, že k predčasnemu zosplateniu záväzku spotrebiteľa došlo konaním veriteľa, a teda, bol to veriteľ, ktorý v súvislosti so zmenou (obsahu) záväzku určil aj režim ďalšieho plnenia záväzku svojím jednostranným adresovaným právnym úkonom.

17. Okrem skutočnosti, že pri plnení záväzku je potrebné za každých okolností vychádzať zo stabilizovaných podstatných náležitostí zmluvy, ktoré sprevádzajú celú existenciu a trvanie záväzku, a to až do času zmeny (obsahu) záväzku, ktorá predstavuje prekonanie dojednaných podmienok postupného splácania záväzku, považuje odvolací súd za potrebné na doplnenie odôvodnenia súdu prvej inštancie viac objasniť aj inštitút predčasného zosplatenia úveru a jeho právny režim.

18. Predčasné zosplatenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej úverovej istiny. Teda podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie

úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok.

19. Úrok preto predstavuje, jednoducho povedané, cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku.

20. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok.

21. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojim právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov od spotrebiteľa za obdobie po zosplatnení.

22. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru).

23. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom.

24. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil.

25. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku.

26. Žalobca poukazoval na to, že úroky z úveru sú cenou peňažných prostriedkov a nemožno ich zamieňať s úrokmi z omeškania, ktoré sú sankciou za to, že dlžník mešká so splnením peňažného záväzku. S týmto sa odvolací súd stotožňuje, a práve preto im priznal ich skutočný význam. Cenu (odplatu) za úver má žalobca právoplatne priznanú a mohol si ju už začať vymáhať. Argumentácia o užívaní peňažných prostriedkov zo strany „delikventných klientov“, znevýhodňujúcich riadne platiacich klientov/dlžníkov, patrí medzi časté argumenty zástancov úrokov popri úrokoch z omeškania a opomína sa nelichotivý stav spôsobený úverovaním bez odbornej starostlivosti s podceňovaním bonity spotrebiteľa.

27. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98 vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania.

28. V danej súvislosti je potrebné poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.09.2012, v ktorom sa uvádza: „Ústavný súd v tejto súvislosti nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, ktorý jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo „zmluvný úrok vo výške 15,8 % ročne

od 26. 8. 2009 do zaplataenia“ patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu, a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke, rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, opätovne poukazujúc na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti. Súčasne sa tým vyrovnal aj s námietkami sťažovateľky, ktoré sú z veľkej časti totožné s tými, ktoré uplatnila aj na ústavnom súde. Tento výklad považuje ústavný súd za ústavne akceptovateľný.“

29. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený.

30. Spoločným znakom tejto úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnáť túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je zásada, podľa ktorej nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky (§53 ods.5 OZ).

31. Odvolací súd na záver zdôrazňuje, že zosplatnenie úveru znamená zmenu podmienok, keď žalobca žiada bezodkladné vrátenie v stanovenej lehote s tým, že dlžníkovi zanikne zmluvné dojednanie o možnosti splácať dlh v mesačných splátkach. Ak by mal dlžník naďalej platiť úroky, tým by bola negovaná zmena záväzku, keď by veriteľ mohol naďalej požadovať úroky, ale spotrebiteľ by nemal žiadne garantované práva, čím by sa založila hrubá nadvláda dodávateľa voči spotrebiteľovi.

32. V danom prípade úroky popri úrokoch z omeškania spôsobujú narastanie dlhu, vytvárajú nedôvodnú duplicitu a neprímeranú a zákonom nepodloženú finančnú záťaž v neprospech žalovanej strany v týchto peňažných sporoch. Ak by aj veriteľ využil svoje zákonné právo predčasne ukončiť zmluvný vzťah a využitie zákonného práva by nemalo zrušiť jeho právne postavenie; je nesporné, že využitím svojho práva predčasne požadovať o splatenie úveru, veriteľ mení zmluvné podmienky a zmena týchto zmluvných podmienok by nemala byť na úkor spotrebiteľa ako dlžníka. Preto sa odvolaciemu súdu javí ako správne, že nie sú priznané úroky po tzv. zosplatnení úveru.

33. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil, prihliadajúc aj na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR sp. zn. II. ÚS 78/05).

34. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP stotožňuje sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, potvrdil.

35. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, žiadne preukázateľné trovy mu nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol.

36. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).